

The Intellectual Legacy of Ancient Tamils and Colonialism

T. Vijayalakshmi^{a,*}

^a Department of Modern and Classical languages, University of Houston, Texas, United States

*Corresponding author Email: tvijayal@central.uh.edu

DOI: <https://doi.org/10.54392/ijot2441>

Received: 19-08-2024; Revised: 24-10-2024; Accepted: 03-11-2024; Published: 10-11-2024

Abstract: This article highlights the remarkable achievements of the Tamil knowledge system, an advanced civilization that flourished thousands of years ago in Tamil Nadu. While the Egyptian, Greek, Babylonian, and Chinese cultures are often celebrated as the world's greatest civilizations, it is crucial to recognize the significant contributions of Tamil Nadu to global knowledge and culture. The article explores the rich heritage of Tamil civilization, including its advancements in literature, science, and philosophy, and examines the challenges it faced during colonial rule. By shedding light on this often-overlooked civilization, the article aims to underscore the importance of the Tamil knowledge system in the broader context of world history.

Keywords: Tamil knowledge system, Ancient Tamils, Colonialism, Tamil civilization

பழந்தமிழர் அறிவு மரபும் காலனியமும்

த. விஜயலட்சுமி^{அ*}

^அ நவீன மற்றும் செவ்வியல் மொழிகள் துறை, ஹீஸ்டன் பல்கலைக்கழகம், டெக்சாஸ், அமெரிக்க ஐக்கிய நாடுகள்

முன்னுரை

உலகின் மிகப்பழைய நாகரிகங்கள் என்று கூறும் போது எகிப்திய, கிரேக்க, பாபிலோனிய, சீன நாகரிகங்கள் தான் பேசப்படுகின்றன. அவற்றுக்கு நிகரான அல்லது அவற்றை விட மேம்பட்ட, பழமையான ஒரு நாகரிகமும் அறிவு மரபும் தமிழகத்தில் நிலவி உள்ளன. இதை நிறுவும் ஆய்வுகள் செய்வதன் இன்றியமையாமை இன்று நிலை நிற்கின்றது. அந்த வகையில் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழர்கள் அறிவு நிலையிலும் அதன் மூலம் நாகரிக நிலையிலும் எவ்வாறு மேம்பட்டு இருந்தார்கள் என்பதையும் அந்தத் தொடர்ச்சிக்குக் காலனிய ஆட்சிக்காலத்தில் ஏற்பட்ட சிக்கல்கள் யாவை என்பதையும் இக்கட்டுரை விளக்க முனைகிறது.

அறிவும் பகுத்தறிவும்

மிக எளிமையாகக் கூறுவதாக இருந்தால் அறிவு என்பது அனுபவத்தில் கிடைப்பதும் அந்த அனுபவ அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு அடுத்த கட்டத்திற்குச் சிந்திப்பது பகுத்தறிவு என்றும் கூறலாம். இயற்கையாக மனிதர்களுக்கு இருக்கும் தேவைகளை நிறைவு செய்வதற்காகச் செய்யும் செயல்களுக்கு அப்பால் தன்னைச் சுற்றி நடக்கும் செயல்களின் காரண காரியங்களை ஆராய்ந்து அவற்றின் நுட்பங்களை அறிந்து அதற்கேற்பச் செயல்படவும் அவற்றை மீண்டும் உருவாக்கவும் செய்யும் மனித முனை வளர்ச்சியை நாம் பகுத்தறிவு என்று கூறலாம்.

உலகின் பல இடங்களில் பலவகையான மனித இனக்குழுக்கள் தோன்றி வளர்ந்துள்ளனர். அந்த ஒவ்வொரு இனக்குழுவும் தங்களுக்கே உரிய அறிவையும் பகுத்தறிவையும் பயன்படுத்தி

நாகரிக வளர்ச்சியை அடைந்துள்ளனர். அந்த வகையில் 2000 வருடங்களுக்கு முன்பே இந்தியாவில் தெற்கு மூலையில் வாழ்ந்திருந்த தமிழர் இனக்குழுவின் அறிவு சார் வளர்ச்சி எந்தெந்த வகையில் மேம்பட்டு இருந்தது என்பதைக் காண்போம். இந்த அறிவு மரபை நிலை நாட்டுவதற்கு நமக்குச் சங்க இலக்கியம் முதல் வரலாற்று ஆவணங்கள் வரை பல சான்றுகள் உதவுகின்றன.

தமிழ் மொழி

மனித நாகரிக வரலாற்றின் தொடக்கம் என்று நெருப்பின் கண்டுபிடிப்பையும் ஆயுதப் பயன்பாட்டையும் கூறுவர். இவ்விரு கண்டுபிடிப்புகள் தான் மனிதர்களை விலங்குகளிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டியது என்பர். ஆனால் அவற்றையெல்லாம் விட மனிதர்கள் என்று மொழியைப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார்களோ அன்றுதான் அவர்கள் நாகரிகத்தின் நுழைவாயிலை அடைந்தனர் என்பது தான் உண்மை.

தமிழ் இனக்குழு மக்கள் தமிழ் மொழியைக் கையாண்டுள்ளனர். நமக்குக் கிடைக்கும் மிகப் பழைய தமிழ் இலக்கண நூல் தொல்காப்பியம் இதை மெய்ப்பிகிறது. ஒரு மொழி பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் பயன்பாட்டில் வழங்கி வந்து, எழுத்து மொழியாக மேம்பட்டு, இலக்கிய, இலக்கண வளர்ச்சியுற்று இருப்பின் மட்டுமே தொல்காப்பியம் போன்ற ஒரு சீர்மையான இலக்கண நூலைப் பெற முடியும் என்பது இன்றைய மேம்பட்ட மொழியியலாளர்கள் கருத்து. அறிவியல் கருவிகளின் உதவியோடு செய்யும் மொழியியல் ஆய்வுகளைத் தொல்காப்பியர் தமது நூலில் செய்து முடித்து இருப்பது இன்றும் வியப்பாக மிஞ்சுகிறது.

கவிதையியல்

கி.மு.35 ல் அரிஸ்டாட்டிலின் போய்டிக்ஸ் நூல் வருவதற்கும் முன்பே ஒரு கவிதை படைக்கத் தேவையான செய்யுள் உறுப்புகள் யாவை? அப்படி எழுதும் கவிதையின் நுட்பங்கள் எவ்வாறு அமைய வேண்டும் என்பதை மிகத் துல்லியமாகப் பொருளதிகாரம் விளக்குகிறது.

மனித உணர்வுகளுக்கும் கவிதையின் களன் மற்றும் காலத்திற்கும் உள்ள ஒத்திசைவைத் திணை கோட்பாடு மூலமாக விளக்கியிருப்பது நுண்ணறிவைக் காட்டுகிறது.

மொழி சார்ந்த வேறொரு மேம்பட்ட வளர்ச்சி என்பது நிகண்டு உருவாக்கம். உரிச்சொல் இயலிலிருந்து தொடங்கி,சேந்தன் திவாகரன் நிகண்டு, பிங்கள நிகண்டு, உரிச்சொல் நிகண்டு கயதாரணி நிகண்டு, சூடாமணி நிகண்டு எனப் பல வகையான நிகண்டுகளை உருவாக்கிப் பயன்படுத்தியமை தமிழர்களின் மொழிப் புலமையைக் காட்டி நிற்கிறது. ஒரு நூலை வெளியிடுவதற்கு முன்பாகச் செம்மைப் படுத்துவதற்குச் செய்ய வேண்டிய பத்து குற்றங்கள் தவித்தல் 32 மேம்பாட்டு உத்திகளைப் பயன்படுத்துதல் போன்றவற்றைப் பட்டியலிடும் நன்னூல் பாயிரம் தமிழர் அறிவு மரபின் ஒரு மயில்கல் ஆகும்.

தொல்காப்பிய மரபியலில் ஓர் அறிவு உயிர்கள் ஈரறிவு உயிர்கள் என ஆறு அறிவு உயிர்கள் வரை பட்டியலிட்டு இருப்பதும் ஒவ்வொரு உயிர்களும் எந்தெந்த உணர்வுகளைப் பெற்றுள்ளன என்று விளக்கி இருப்பதும் தமிழர்களின் நுணுக்கமான உற்று நோக்கலுக்கும் அறிவியல் அறிவுக்கும் சான்றாக நிற்கின்றன. மொழிப் புலமைக்குப் புறமே தமிழ்ச் சமூகம் அறிந்திருந்த தொழில்நுட்ப அறிவு குறித்தும் சற்று விளக்குவது தமிழர் அறிவு மரபு சார்ந்த புரிதலுக்குப் பயன்பாடாக இருக்கும்.

உலோகவியல்

கற்காலம் முடிந்து பிற மனித நாகரிகங்கள் செம்புக் காலத்திற்கு சென்றன என்று வரலாறு கூற, அதிலிருந்து மாறுபட்டுத் தமிழர்கள் நேரடியாக இரும்புக் காலத்திற்குச் சென்று விட்டார்கள் என்பதை"தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரை புதுக் கற்காலத்தின் இறுதிக் கட்டத்தில் இரும்புக்காலம் தோன்றி விட்டது. நம் மக்கள் இரும்புத் தொழில் நுட்பத் துறையில் முன்னணியில் இருந்திருப்பது

இதனால் தெரிய வருகின்றது. தமிழ்நாட்டில் வெண்கலக் காலமும் செம்புக் காலமும் வரலாற்றில் நிரல் பட அமையவில்லை என்று ப்ருஸ். புட்டி கூற்றில் இருந்து தெளிவாகின்றது" என்ற வே. சா.அருள் ராசுவின் கூற்றிலிருந்து உணர முடிகிறது (Arul Rasu, 2000).

"கி.பி 400 முதன் முதலில் உட்ஸ் என்ற பெயரில் எஃகு செய்ததுடன் ஐரோப்பா முதலிய நாடுகளுக்கு அதை ஏற்றுமதி செய்தனர். இந்த உட்ஸ் எஃகிலிருந்து உலகப் புகழ்பெற்ற டமாஸ்கஸ் கத்திகள் செய்யப்பட்டன" (Kannabiran, 1986).

இச்சான்றுகள் சங்க காலத்திற்கு முன்பே இரும்புத் தாதுவில் இருந்து இரும்பைப் பிரித்தெடுக்கும் தொழில்நுட்பத்தைத் தமிழர்கள் அறிந்திருந்தனர் என்பதை நிறுவுகின்றன. அவற்றை மேலும் உறுதி செய்யும் வகையில் சங்க இலக்கியப் பாடல்களில் 116 க்கும் மேற்பட்ட சான்றுகள் ஊதுளைகள் குறித்தும், துருத்திகள் பற்றியும், இரும்புக் கருவிகள், குறித்தும் தானியங்கி இயந்திரங்கள் குறித்தும் தகவல்களைத் தருகின்றன (Saaminaadhan, 2013). சில சான்றுகள் பின்வருமாறு.

"ஊது உலைக் குருகின் உள் உயிர்த்து"(அகம் 55-7)

"குருகு ஊது மிதி உலைப் பிதிர்வின் பொங்கிச்

சிறு பல் மின்மினி போல"(அகம் 202:5-7)

"இரும்புடைப் பழவாள் வைத்தனன்"(புறம் 316: 3-7)

"இரும்பு செய் கொல்லன் வெவ்வுலைத் தெளித்த தோய் மடல் சில்நீர்"(நற்றிணை 133:10-11)

"வேல் வடித்துக் கொடுத்தல் கொல்லற்குக் கடனே"(புறம் 312). (Saaminaadhan, 2013)

வேளாண்மை தொழில்நுட்பம்

உணவு சேகரிப்போர் என்னும் தொடக்க கால மனிதப் பண்பாட்டில் இருந்து உணவு உற்பத்தியாளர் என்ற மேம்பட்ட நிலைக்குத் தமிழர்கள் உயர்ந்துள்ளனர் என்பதைச் சங்க இலக்கியப் பாடல்கள் தெளிவுறுத்துகின்றன.

"வயலே நெல்லின் வேலி நீடிய கரும்பின் பாத்திப் பன்மலர்ப் பூத்ததும் பின்று" (புறம் 386)

ஏறக்குறைய இன்று பயன்பாட்டில் இருக்கும் அனைத்து வகையான தானியங்கள், காய்கறிகள், பழ வகைகள், போன்றவை பற்றிய குறிப்புகள் சங்க இலக்கியத்தில் இருப்பது தமிழர்களின் மேம்பட்ட வேளாண்மை அறிவைப் பறைசாற்றுகிறது (Saaminaadhan, 2013).

"ஏரினும் நன்றால் எரு இடுதல் கட்டபின்

நீரினும் நன்றதன் காப்பு" (குறள் 1038)

வேளாண்மை தொழில் சார்ந்த இயந்திரங்கள், குறிப்பாகக் கரும்பின் சாறு பிழியும் எந்திரம் இருந்துள்ளதையும் அறிய முடிகிறது.

"கரும்பின் எந்திரம் கலிற்று எதிர் பிழற்றும்"(ஐங்குறுநூறு:55)

"கரும்பு மந்திரம் கட்டின் ஓதை"(மதுரைக்காஞ்சி 258). (Saaminaadhan, 2013)

நீர் மேலாண்மை

மழைக்காலத்தில் கிடைக்கும் நீரைத் தேக்கி வைக்கவும், அவற்றை வேளாண்மைக்கும் அன்றாடப் பயன்பாட்டிற்கும் குழாய்கள் வழி கொண்டு சென்று பயன்படுத்தும் அறிவைப் பெற்றிருந்தனர் என்பதற்கு சங்கப்பாடல்கள் சான்று பகர்கின்றன.

"நெடுமால் சுருங்கை நெடுவழிப்போந்து

கடுமா களிறணத்துக் கைவிடு நீர் போலும்

நெடுநீர் மலிபுனல் நீள்மாடக்கூடல் கடி மதில் பெய்யும் பொழுது" (பரிபாடல் 20: 104-107)

ஊருக்குள் குடிதண்ணீர் வழங்குவதற்கு நிலத்துக்கு அடியில் குழாய்கள்(சுருங்கை) புதைக்கப்பட்டிருந்ததை இந்தப் பாடல் விளக்குகின்றது. சிந்து சமவெளி நாகரிகத் தொல்லியல் ஆய்வாளர்கள் வியந்து கூறும் கழிவுநீர் மேலாண்மை முறைகள் இவற்றிற்கு ஒப்ப இருப்பதும் குறிப்பிடத் தகுந்ததாகும்.

"காடு கொண்டு நாடாக்கி குளம் தொட்டு வளம் பெருக்கி" (பட்டினப்பாலை 283). (Saaminaadhan, 2013).

நெசவுத் தொழில்நுட்பம்

நெசவுத் தொழில்நுட்பத்தில் மிகச்சிறந்து விளங்கிய தமிழர், மஸ்லின் போன்ற பூவேலைப்பாடுகள் நிறைந்த மிகச்சிறந்த துணி வகைகளை வெளிநாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்தனர் என்பதை ரோமானிய வரலாறுகள் வழி அறிய முடிகிறது.

"பட்டினும் மயிரினும் பருத்தி நூலினும் கட்டும் நுண்வினை காருகர்"(சிலம்பு 5:16,17)

பருத்தியில் மட்டுமல்லாமல் பட்டு நூலிலும், ஆடுகளின் ரோமங்களிலும், ஆடை நெய்யவும் பல வண்ணங்கள் தோய்க்கவுமான தொழில்நுட்பத்தை அறிந்திருந்தனர்.

மட்பாண்டத் தொழில் நுட்பம்

குடம், தாழி, நெற்கூடு, சேமச்செப்பு, அன்றாடப் பயன்பாட்டுப் பொருட்கள் போன்ற மண்பாண்டங்களைச் செய்து, துளையில் இட்டுச் சுட்டுப் பயன்படுத்தும் தொழில்நுட்பத்தை அறிந்திருந்தனர்.

"நெடுமா வளவன் தேவர் உலகம் எய்தினன்

ஆதலின் அன்னோற் கவிக்கும் கண்ணகன் தாழி"(புறம் 228).

"மகளிர் நுண்செயல் அம்குடம் இரீஇப் "(அகம்: 336)

தோல் தொழில்நுட்பம்

விலங்குகளின் தோலைப் பதனிட்டுப் பலவகையான பொருட்கள், குறிப்பாக உறைகள், கேடயங்கள், செருப்புகள், ஊதுலைத் துருத்திகள், போன்றவற்றைச் செய்து பயன்படுத்தி உள்ளனர்.

"துப்புஅமை துவர்நீர்த் துறைமறை அழுத்திய வெரிநத் தோல்"(பரிபாடல்: 27)

"தோல் கொண்டு மறைக்கும் சால்புடையோன்"(புறம்: 311)

"கொழுப்புஆ தின்ற கூர்ம்படை மழவர் செருப்புடை அடியர்"(அகம்: 129)(Saaminaadhan, 2013)

கட்டுமானத் தொழில்நுட்பம்

சுட்ட செங்கற்களைப் பயன்படுத்தி, வீடுகள் கட்டவும் அழகிய பூவேலைப்பாடுகள் நிறைந்த மரப்பலகைகளால் கதவுகள் செய்து அவற்றை இரும்பாலான பட்டைகளால் இணைக்கும் தொழில்நுட்பங்கள் இருந்தமையையும் சங்கப் பாடல்கள் விளக்குகின்றன.

"பரு இரும்பு பிணித்துச் செவ்வரக்கு உரீஇ துணை மாண் கதவம் பொருத்தி"(நெடுநல்வாடை: 80)

"மகர நெற்றி வான்தோய்ப் புரிசைச் சிகரம் தோன்றாச் சேணுயர் நல்லில் புகாஅர் நன்னாட்டதுவே"(அகம்: 181)

பல ஆயிரம் ஆண்டுகள் கழிந்தும் இன்றும் தலைநிமிர்ந்து நிற்கும் கல்லணை தமிழர் கட்டுமானவியலுக்குள் எடுத்துக்காட்டாக விளங்குகிறது (Saaminaadhan, 2013).

பிற்காலத்தில் வளர்ச்சி பெற்ற கற் கோவில் கட்டுமான முறைக்குத் தஞ்சாவூர் பிரகதீஸ்வரர் கோவில் சான்றாக நிற்கிறது. 80 டன் எடையுள்ள ஒற்றைக் கல்லை 200 அடி உயர கோபுரத்தின் மீது என்ன வகையான தொழில்நுட்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு சென்று பொருத்தினர் என்பதற்கான விடையை இன்றும் அறிஞர்கள் தேடிக் கொண்டிருக்கின்றனர்.

கப்பல் கட்டும் தொழில்நுட்பம்

தமிழகத்தில் 25க்கும் மேற்பட்ட துறைமுகங்கள் இருந்துள்ளன. உலகளாவிய நிலையில் தமிழர் வணிகம் செய்ததற்கான தரவுகள் கிடைக்கின்றன. 22 க்கும் மேற்பட்ட பலவகைப் பட்ட கப்பல்களைக் குறிக்கும் தமிழ் சொற்கள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படுகின்றன. இவை இத்துறையில் தமிழர்களின் அறிவைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன.

பாய் மரங்களைப் பயன்படுத்தி காற்றின் வேகத்தை உந்து சக்தியாகக் கொண்டு பயணம் செய்யவும், கடல்ஆமைகளின் உதவியோடு கடலின் அடி நீரோட்டங்களைப் பயன்படுத்தி எளிமையாகப் பயணம் செய்யும் நுட்பங்களையும் அறிந்திருந்தனர்.

ஆபரணத் தொழில்நுட்பம்

"மலை பயந்த மணியும் கடறு பயந்த பொன்னும் கடல் பயந்த கதிர் முத்தமும்" (புறம்: 377) பயன்படுத்தி மிக அழகிய ஆபரணங்களை உருவாக்கும் தொழில்நுட்பத்தை அறிந்திருந்தனர். நவரத்தினங்களைப் பொன்னில் பதித்து ஆபரணங்களை உருவாக்கியுள்ளனர். அவற்றை பல நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியும் செய்துள்ளனர். ரோமானியர்களோடு மேற்கொண்ட வணிகத் தொடர்பை பெரிப்போஸ் குறிப்பிட்டுள்ளார். அரிக்கமேடு அகழாய்வுகளும் அதை நிறுவுகின்றன.

ரோமானியப் பெண்கள் தமிழர் ஏற்றுமதி செய்த ஆபரணங்களிலும் ஆடைகளிலும் மயங்கி அவர்களது நாட்டின் பொருளாதாரத்தையே சீரழித்தனர் என்று அந்நாட்டு அரசர் வெஸ்பா சியன் தமிழக ஆடம்பரப் பொருட்கள் மீது தடைவிதித்ததான வரலாற்றுச் சான்றுகள் கிடைக்கின்றன. (https://www.brainkart.com/article/Trade-Between-Tamizhagam-and-Rome_33580/#google_vignette) இன்று பயன்பாட்டில் இருக்கும் ஏறக்குறைய அனைத்து ஆபரணங்களும் சங்க காலத்திலும் இருந்தன என்பது குறிப்பிடத் தகுந்த செய்தியாகும்.

பல்துறை அறிவு

இவையல்லாமல் கணிதம், பல வகையான மருத்துவம், வானவியல் வானிலையியல், ஜோதிடம், சிற்பவியல், அறிவியல், தச்சுக்கலை, ஆடற்கலை, இசைகலை, நாடகவியல், பல அறிவியல் அறிவு என நீண்ட நெடிய தமிழர் அறிவுப் பட்டியல் நீளுகிறது.

உண்மை இப்படி இருக்க இன்று நமது பயன்பாட்டில் இருக்கும் அனைத்து வகையான தொழில்நுட்பங்களையும், கல்வி அறிவையும் தாங்கள்தான் தமிழகத்திற்கு, ஏன் இந்தியாவுக்கே அறிமுகப்படுத்தினோம் என்று உரிமை கொண்டாடுகின்றனர் காலனியர்கள்.

தமிழகத்தின் இந்த நீண்ட நெடிய மரபுக்கு என்ன நேர்ந்தது என்ற கேள்வி எழுவது இயல்பே. அதற்கு முன்பாகக் காலனியாக்கம் என்பது குறித்த சிறு புரிதல் அவசியம்.

ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியாவுக்குள் வந்து பிரிந்து கிடந்த நாடுகளுக்கு இடையே மேலும் பகையை மூட்டி, பிரித்து ஆளுதல் என்னும் தந்திரத்தைப் பயன்படுத்தி நாட்டை தங்களது கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வந்ததை வரலாறு விளக்குகிறது. அத்தோடு மட்டும் நிற்காமல் தங்களது பண்பாட்டை இந்த மண்ணில் நிலைநாட்டவும் திட்டமிட்டனர். அதற்கு முக்கியமான காரணம் ஆங்கிலேயர்கள் இந்தியர்களின் அறிவு தொழில்நுட்பத்தைக் கண்டு பொறாமை கொண்டனர் என்பது தான் உண்மை. அதை, "ஆங்கிலேயர்கள், இந்தியர்களுக்குக் கல்வி புகட்ட

வேண்டும். அவர்களை மனரீதியாக அடிமைப்படுத்த வேண்டும்; அவர்கள் அறிவு வளர்ச்சியைத் தடுக்க வேண்டும் என்றெல்லாம் ஹோரேஸ்வில்சன் என்பவர் அவரது Education of the Natives of India என்ற நூலில் கூறுவதிலிருந்து புரிந்துகொள்ள முடியும்” அவ்வாறு உள்நாட்டு பண்பாட்டை நீக்கம்செய்து காலனியர்களின் பண்பாட்டை நடைமுறைப்படுத்தியமையே காலனியாக்கம். அதை மிக நுணுக்கமாகப் பல படிநிலைகளாக நடைமுறைப்படுத்தினர் (Kothari, 2015).

1. உள்நாட்டினரின் பண்பாட்டை இழிவுபடுத்தி, காட்டாண்டிப் பண்பாடு (Barbarous) என்று கேவலப்படுத்தியமை, பல உள்நாட்டுத் தொழில்கள், பழக்கவழக்கங்கள், போன்றவற்றுக்கு நிரந்தரத் தடை விதித்தல் என்பவை முதல் நிலை. (உள்நாட்டு நெசவாளர்களின் மீது ஆங்கிலேய அரசு மிகப்பெரிய வரிகள் விதித்து தடைவிதித்தமையும், கப்பல் கட்டும் பணியில் இந்தியத் தச்சர்களும் கொல்லர்களும் ஈடுபடக் கூடாது என்று தடைவிதித்து பெங்கால் கெசட்டில் ஆங்கிலேய அரசு வெளியிட்ட உத்தரவும், உப்பு காய்ச்சதலுக்கு வரி விதைத்தமையும் இதற்கு உதாரணம் (Narasaiya, 2001).
2. ஆங்கிலேயர்களின் பண்பாடு, மொழி, கல்வி, மதம், முதலிய அனைத்தும் மிக உயர்ந்தது என்று மேன்மையாக்கம் செய்து காட்டியமை இரண்டாம் படி நிலை.
3. ஆங்கிலேயர்களின் பண்பாட்டை ஏற்றுக்கொண்டு செயல்பட்டவர்களுக்குச் சிறு சிறு அங்கீகாரங்கள் அளித்தல் வழி எல்லோரையும் அப்பண்பாட்டுக்குள் ஈர்த்தல் மூன்றாம் நிலை.

குலத்தொழிலாக தந்தை மகனுக்கு கை மாறி வந்த பல வகையான தொழில்நுட்பங்கள் 200 ஆண்டுகால நீண்ட நெடிய காலனிய ஆட்சியில் பணியற்று, செயலற்றுப் போனதால் அந்த அறிவு மரபு சீரழிந்து விட்டது.

சித்த மருத்துவம் போன்று ஓலைச்சுவடிகளில் குறித்து வைக்கும் வழக்கமற்ற பிற தொழில்நுட்பத் துறைகளின் அறிவு இன்று மாய்ந்தொழிந்து போனது. இதன் உண்மை நிலையை உணராத பல காலனிய அடிமை அறிவாளர்கள் இன்றும் ஆங்கிலேயர்கள் வராமல் இருந்திருந்தால் நாம் காட்டாண்டிகளாக இருந்திருப்போம் என்று மேடைகளில் முழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றனர். இவர்களை காணும் போது, "அரசியல்ரீதியிலான காலனித்துவத்தைக் கடந்துவிட்டோம்; பொருளியல்ரீதியிலான காலனித்துவத்தைக் கடக்கப் போராடுகிறோம்; ஆனால், கலாச்சாரரீதியான, அறிவார்த்தரீதியான காலனியாதிக்கத்திலிருந்து இன்னும் விடுபட முடியாமல் சிக்கித் தவிக்கிறோம்" என்னும் யோகேந்திர யாதவின் கருத்து ஏற்புடையதாகிறது (Yogendra Yadav, 2022).

காலனி நீக்கம்

அன்றாட வாழ்வியலின் ஒவ்வொரு அசைவியக்கத்திலும் காலனியம் மிக ஆழமாக வேருன்றி அதன் ஆதிக்கத்தை நிலைநாட்டி வருகிறது. சுதந்திரமடைந்து 75 வருடங்களுக்குப் பிறகும் அந்த ஆதிக்கத்தில் இருந்து வெளிவர இயலவில்லை என்பதுவே உண்மை. மிகத் துல்லியமாகத் திட்டமிட்டுச் செயல்படுத்தப்பட்ட காலனியாக்கத்தை நீக்கம் செய்யவும் அதே போன்ற திட்டமிடலும் பல படிநிலைகளில் செயல்படுத்த வேண்டியதும் அவசியமாக உள்ளது.

இந்த ஆதிக்கத்தை எவ்வாறு நீக்கம் செய்வது என்பது குறித்த தீவிரமான கருத்தாடல்களைப் பின்னை காலனியவாதிகள் முன்வைக்கின்றனர். அவர்களில் பிரான்ஸ் பெனன், காயத்ரி சக்ரவர்த்தி ஸ்பிவக், கிழக்கத்திய இயல் எழுதிய எட்வர்ட் சயீத் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தகுந்தோர் ஆவர்.

காலனிய நீக்கம் செய்வதற்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது குறித்து ஒரு அருமையான விளக்கத்தை சயீத் பின்வருமாறு தருகிறார்.

“அழகியல், அறிவு சார்ந்த கண்டுபிடிப்புகள், மொழி புனரமைப்பு, உளவியல் ஆய்வு, சமூகவியல் உருவாக்கங்கள் ஆகியவற்றில் நாம் என்ன செய்ய முடியும், மேற்கத்தியர்களால்

என்ன செய்ய முடியாது என்ற ஒரு உலகளாவிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துவது ஆகும்.” இதைச் செய்ய வேண்டுமானால் முதலில் ஒவ்வொரு துறையிலும் நமது அறிவு மரபை கண்டடைந்து அவற்றைப் பாதுகாக்கவும் போற்றவும் செய்ய வேண்டும். குறிப்பாக அவற்றின் மீது ஆங்கிலேயர்கள் கூறிய இழிவை அகற்ற வேண்டும் (Kothari, 2015).

முடிவுரை

மொழி, கல்வி, மதம், சிந்தனை, நடை, உடை, பாவனை என அனைத்து அசைவியக்கங்களும் இடையறாது கலந்திருக்கும் காலனிய ஆதிக்கத்தை நீக்கம் செய்வதற்கு, உள்நாட்டினரின் அடையாளங்களைக் கண்டறிந்து, மீட்டுக்கொண்டு வந்தால் மட்டுமே தடைபட்டுப்போன பழந்தமிழரின், இந்தியர்களின் அறிவுமரபுத் தொடர்ச்சியை நிலைநாட்ட முடியும். ஆங்கிலேயே அரசின் உதவியோடு செய்யப்பட்ட காலனியாக்கத்தைப் போலவே இன்று காலனி நீக்கச் செயல்பாடுகளுக்கும் இன்றைய அரசு ஊக்குவிப்பு கொடுத்து கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்பது மிக முக்கியமான ஒரு படிநிலையாகும். அதன் தொடக்கநிலையாகக் காலனி நீக்கம் குறித்த விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்துதல் மிக அவசியம் என்பதை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டியுள்ளது.

References

- Arul Rasu, V.S. (2000) Palantamilagathil Irumbu Tholil, Tamil University Publication, Thanjavur, India
- Kannabiran, G. (1986) Tamil University Publication, Thanjavur, India
- Kothari, S. (2015) Post colonialism, keetru. Available at: <https://www.keetru.com/index.php/2010-06-24-04-31-11/ungalnoolagam-sep-2015/29363-2015-10-13-10-41-54>
- Narasaiya, (2001) Kadal Vali Vaanikam, Palaniyappa Brothers, Chennai, India
- Saaminaadhan, S. (2013) Sanga Kaala Thozhilnutpam, Annam Publication, Thanjavur, India
- Yogendra Yadav, (2022) Challenges of Colonialism, Arunchol, Available at: <https://www.arunchol.com/yogendra-yadav-on-challenges-of-colonialism>

Conflict of interest

The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License

© The Author 2024. The text of this article is open access and licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License

Cite this Article

T. Vijayalakshmi, The Intellectual Legacy of Ancient Tamils and Colonialism, Indian Journal of Tamil, 5(4), (2024) 1-7. <https://doi.org/10.54392/ijot2431>

